

ρίοδον παρέρχεται και δὲν καταλείπει εἰς τὸν ὀργανισμόν βλαβεράς συνεπειάς.

Ζ'. Οἱ ὄφεις, οἱ σκορπιοί, αἱ ἀράχαι καὶ τὰ ἄλλα δηλητηριώδη ζῶα ἐξ ὧν βροίθει ἡ χώρα. Φοβεροὶ ἐχθροὶ εἶνε καὶ οἱ ἐρυθροὶ μύρμηκες, τῶν ὁποίων αἱ νυκτεριναὶ ἐπιδρομαὶ συχνάκις ἀποδιώκουσι τοὺς ἐν ταῖς σκηναῖς ἢ ἐν ταῖς καλύβαις κοιμωμένους.

X.

ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ

ὡς γνώρισμα τοῦ χαρακτήρος.

Οἱ ὀφθαλμοὶ θεωροῦνται ἐν γένει ὡς τὸ ἐκφραστικώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς φυσιολογίας· πρῶτον μὲν διότι εἶναι δύο καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν σύγχρονος ἐντύπωσις ἔχει διπλὴν ἔντασιν, δεύτερον δὲ διότι ζωογονοῦνται ὑπὸ δύο κινήσεων, κινήσεως τῶν βλεφάρων, καὶ τοῦ βολβοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ· δυνάμεθα μάλιστα νὰ προσθῶμεν καὶ τρίτον εἶδος κινήσεως, τὴν συστολὴν καὶ διαστολὴν τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ μεταβάλλουσαν τὰ μέγιστα τὴν ἔκφρασιν τοῦ βλέμματος.

Ἡ θέσις τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀπόστασις αὐτῶν ποικίλλουσι πολὺ κατὰ κανόνα ἢ μεταξὺ τῶν δύο ὀφθαλμῶν ἀπόστασις, ἀπὸ τοῦ κανθοῦ ἑκατέρου τῶν ὀφθαλμῶν μέχρι τοῦ δεξιῦ ἢ ἀριστεροῦ τῆς ρινός, πρέπει νὰ ᾖ ἴση πρὸς τὸ μῆκος τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἄλλ' ἡ ἀναλογία αὕτη ἀπαντᾷ σπανιώτατα.

Ἡ προσέγγισις παρατηρεῖται συχνότερον ἐπὶ τῶν ἐπιμήκων προσώπων, ἢ δ' ἀπομάκρυνσις ἐπὶ τῶν εὐρέων. Οἱ ἐγγὺς ὄντες ὀφθαλμοὶ ἀποκτῶσι ζωηρότεραν ἔκφρασιν. Οἱ δ' ἀπέχοντες στεροῦνται μὲν τῆς ζωηρότητος ταύτης ἀλλ' ἔχουσι πρᾶξιότητα καὶ γλυκύτητα.

Ἡ ἔκφρασις τοῦ ὀφθαλμοῦ μεταβάλλεται καὶ ἀναλόγως τοῦ βᾶθους τῆς κόγχης αὐτοῦ.

Οἱ κοῖλοι ὀφθαλμοὶ λαμβάνουσι ἔκφρασιν τινα δυνάμεως διαχυομένην ἐφ' ὅλης τῆς μορφῆς. Ἐκ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τούτου εὐχερῶς διαγιγνώσκεται θερμουργὸς φύσις, εὐαίσθητος καρδία, σταθερὰ θέλησις.

Ἡ προεξοχὴ τοῦ βολβοῦ, ὅταν μὲν ᾖ μετρία, καθιστᾷ τὸν ὀφθαλμὸν ζωηρὸν καὶ λαμπρὸν, μεταβάλλει δ' αὐτὸν εἰς ὑαλώδη ὅταν ᾖ υπερβολικὴ καὶ παρέχει εἰς τὸ πρόσωπον ποῖαν ἐκπληξὴν καὶ ἀπορίαν, μὴ ἐκδηλοῦσαν εὐφυΐαν.

Ἡ γραμμὴ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κανθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἰς τὸν ἕτερον χωροῦσα εἶναι ὀριζοντεία. Ἡ τοιαύτη διάταξις τοῦ ὀφθαλμοῦ μόνον παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἀπαντᾷ, δύναται δὲ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν τῶν διακρινόντων αὐτὸν τῶν ἄλλων ζῴων χαρακτηριστικῶν.

Ἄλλὰ τὸ ὀριζόντειον τοῦτο δὲν εἶναι μαθη-

ματικῶς ἴσον εἰς πάντας, καθόσον συνηθέστατα ἢ γραμμὴ τοῦ ὀφθαλμοῦ κλίνει πρὸς τὴν ῥίνα ἢ πρὸς τοὺς κροτάφους.

Ἡ πρὸς τὴν ῥίνα κλίσις παρέχει εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ζωηρότητα· ἐπειδὴ δὲ ἡ διάταξις αὕτη συμπίπτει σχεδὸν πάντοτε πρὸς ἀνάλογον διεύθυνσιν τῶν ὀφρύων, τῶν βρωθῶνων καὶ τῶν γωνιῶν τοῦ στόματος, ἄτινα ἐκφαίνουσι ἀγγίνοιαν, ἢ πρὸς τὴν ῥίνα κλίσις τοῦ ὀφθαλμοῦ εἶναι γνώρισμα νοημοσύνης.

Ὅταν τούναντίον οἱ ὀφθαλμοὶ κλίνωσι πρὸς τοὺς κροτάφους, ἂν μὲν ἡ κλίσις ᾖ μεγάλη μαρτυροῦσι ἐνδειαν πνεύματος, ἀλλ' ἂν ᾖ μικρὰ, ἰδίως δὲ ἂν συνοδεύηται ὑπὸ μακρᾶς πτυχῆς τῶν βλεφάρων δεικνύουσι φιληδονίαν, ὃ δὲ ὀφθαλμὸς λαμβάνει ἔκφρασιν ἄκρας ἠδύτητος.

Ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ὀφθαλμῶν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ μεγάλοι ἐκφαίνουσι εὐφυΐαν, οἱ δὲ μικροὶ σμικρότητα νοημοσύνης· ἀλλὰ τὸ υπερβολικὸν μέγεθος ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἔκφρασιν ταύτην.

Τὸ χρῶμα τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ παραλλάσσει τὰ μέγιστα, ὥστε καὶ ἡ ἔκφρασις αὐτῆς ποικίλλει ὁμοίως.

Οἱ ἀνοικτὸν χρῶμα ἔχοντες ὀφθαλμοὶ εἴτε κυανοὶ εἶναι εἴτε τεφροὶ, εἴτε πυρροὶ, μαρτυροῦσιν ἐν γένει εὐστροφίαν μᾶλλον καὶ ζωηρότητα ἢ εὐαίσθησιαν καὶ ἀγγίνοιαν.

Οἱ βαθεὸς χρώματος ὀφθαλμοὶ, κυανοὶ, φαιοὶ, καστανόχρους, μαῦροι, πράσινοι, εἰσὶ γνώρισμα σφοδρότητος τοῦ αἰσθηματος, σταθερᾶς θελήσεως, βᾶθους τῶν ἰδεῶν.

Οἱ ἐτερόχρους ὀφθαλμοὶ, ἰδίως δὲ οἱ γλαυκοὶ, οἱ πράσινοι ἅμα καὶ πορτοκαλλόχρους πρὸς τὸ τεφρὸν ἀποκλίνοντες ἢ πρὸς τὸ κυανοῦν ἢ τὸ μέλαν δεικνύουσι ἐκπληκτικὴν εὐαίσθησιαν, ἀκανόνιστον καὶ ἀχαλίνωτον θέλησιν, εὐφυΐαν, ὕψος ἰδεῶν, ἀλλὰ καὶ συνήθως ἀσθένειαν χαρακτήρος.

T.

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἐκ τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως τῶν πέντε δισεκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα ἡ ἠττηθεῖσα Γαλλία κατέβαλεν εἰς τὴν Γερμανίαν, 120 ἑκατομμύρια μαρκῶν, ἤτοι 150 ἑκατομμύρια δραχμῶν, κατετέθησαν ἐν ὀχυρῷ τινι πύργῳ παρὰ τῷ Σπανδᾶου, τῷ καλουμένῳ Ἰουλίῳ πύργῳ. Τὰ ἀποτεθησαυρισμένα ἑκατομμύρια ταῦτα εἰσὶν ὠρισμένα νὰ χρησιμεύσωσι ὡς οἱ πρῶτοι καὶ προχειρότατοι πόροι ἐν ἐνδεχομένη τινὶ μεγάλῃ πολεμικῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Γερμανικοῦ κράτους. Φρουρεῖται δ' ὁ πύργος ὡς εἰκός, αὐστηρότατα, καὶ τακτικῶς ἐπιθεωροῦσι τὸν θησαυρὸν δύο ἀνώτεροι οἱ-

κονομικοί ὑπάλληλοι, μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δημοσίου χρέους. Ἡ ἐπιθεώρησις γίνεται κατὰ τρόπον περιεργον, ὃν γερμανικὴ τις στρατιωτικὴ ἐφημερίς περιγράφει ὡς ἐξῆς. Ἡ πύλη ἢ κλείουσα τὸν χῶρον, ἐν ᾧ φυλάσσεται ὁ θησαυρός, ἀνοίγεται μόνον διὰ δύο κλειδῶν, κρατουμένων ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ταύτοχρόνως δ' ἐμβαλλομένων εἰς τὰ κλειθρα. Ἀδύνατον εἶναι νανοιχθῶσιν ἄλλως τὰ στερεώτατα κλειθρα, ἂν μὴ συμπράττωσιν ἀμφότεροι οἱ ἐπιθεωρηταί. Προτοῦ ν' ἀνοιχθῇ ἡ πύλη, συντάσσεται λεπτομερῆς πρωτόκολλον, ἐν ᾧ σημειοῦται ἀκριβῶς ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ οἱ παρόντες κατ' αὐτήν. Ὁ θησαυρός ἀπόκειται ἐν μεγάλῃ περιφερείᾳ αἰθούσῃ, κεχωρισμένη εἰς δέκα μεγάλα διαμερίσματα, ὧν ἕκαστον ὑποδιαιρεῖται εἰς ἕτερα δέκα τμήματα, περιέχοντα ἅνὰ ἐν ἑκατομμύριον. Τὰ τμήματα ἔχουσι ἄνὰ δέκα σακκίδια, ὧν ἕκαστον περιέχει 100,000 μαρκῶν, κατὰ τὰ δύο τρίτα εἰς χρυσᾶ νομίσματα τῶν εἴκοσι μαρκῶν, κατὰ τὸ ἐν δὲ τρίτον εἰς δεκάμαρκα. Ὀριζομένου τυχαίως ἐνὸς τμήματος, ἐξελέγχεται τὸ περιεχόμενον τῶν σακκιδίων, μετρούμενων τῶν χρυσῶν νομισμάτων ὑπὸ πολλῶν ταύτοχρόνως, ὑπακουόντων εἰς στρατιωτικὰ προστάγματα πρὸς εὐκολον καὶ ταχεῖαν καταμέτρησιν. Ἀφ' οὗ δὲ βεβαιωθῇ ὅτι εἶναι ἀνελλιπὲς τὸ περιεχόμενον τοῦ τμήματος, λαμβάνεται ἄνὰ ἐν σακκίδιον ἕκ τινων τῶν λοιπῶν τμημάτων καὶ ἀριθμοῦνται τὰ ἐν αὐτοῖς χρυσᾶ νομίσματα. Οὕτω δὲ περατοῦται ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ πολεμικοῦ θησαυροῦ.

Μετὰ ταύτην γίνεται ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐν τῷ αὐτῷ πύργῳ φυλαττομένων τριῶν ἄλλων ταμείων, ἧτοι τοῦ ταμείου πρὸς περιβαλφιν τῶν ἀπομάχων, τοῦ πρὸς ὀχύρωσιν τῆς χώρας καὶ τοῦ πρὸς οἰκοδομίην τοῦ βουλευτηρίου. Ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι πολυπλοκωτέρα, διότι συνίσταται εἰς ἀκριβῆ καταγραφὴν τῶν ἐν ἑκάστῳ ταμείῳ δημοσίων χρεωγράφων καὶ ὁμολογιῶν, καὶ ἐπιμελῆ τούτων ἀντιβολὴν πρὸς τὸ κτηματολόγιον ἑκάστου τῶν ἰδρυμάτων. Περαιτωθείσης δὲ καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης συντάσσεται καὶ ὑπογράφεται τὸ πρωτόκολλον, κλείεται ἡ πύλη διὰ τῶν δύο κλειδῶν καὶ λαμβάνει ἑκάτερος τῶν ἐπιθεωρητῶν τὴν ἑαυτοῦ.

Τὸ ὅλον βᾶρος τοῦ ἐν τῷ Ἰουλίῳ πύργῳ ἐναποτεταμειυμένου χρυσοῦ τοῦ πολεμικοῦ ταμείου ὑπολογίζεται εἰς 37,312 ὀκάδας. Διότι ἐν ἑκατομμύριον μαρκῶν ἔχει βᾶρος 398 χιλιογράμμων, ἐν ᾧ ἴσον ποσόν εἰς ἄργυρον μὲν ἔχει βᾶρος 5,555 χιλιογράμμων, εἰς χαλκόν δὲ πολλῶ μείζον, ἧτοι 166,666 ἂν ἀποτελεῖται ἐκ διλήπτων καὶ 200,000 ἂν ἐκ μονολέπτων (ἧτοι $2\frac{1}{2}$ ἑλληνικῶν λεπτῶν). Κατὰ ταῦτα ὁ θησαυρός τοῦ γερμανικοῦ κράτους, ἔχων νῦν βᾶρος

37,312 ὀκάδων ἢ 47,760 χιλιογράμμων, θὰ εἶχε βᾶρος ἂν μὲν ἀπετελεῖτο ἐξ ἄργυρου 666 600 χιλιογράμμων, ἂν ἐκ δεκαλέπτων ἐκ νικελίου κερματίων 7,500,000, ἂν ἐκ χαλκῶν διλήπτων 19,999,200 καὶ ἂν ἐκ μονολέπτων 24,000,000 χιλιογράμμων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἐν Λονδίῳ ἠθοποιὸς Κ^α Ἄβραμς κατήγγειλεν ἐσχάτως ἐπὶ ἐξυβρίσει τὸν κριτικὸν Hudson, διότι ἐν κρίσει περὶ τῆς παραστάσεως νέου τινὸς δράματος ἔγραψε καὶ ταῦτα: «Ἡ κυρία Ἄβραμς μᾶς ἐνθυμίζει τὰς ἀνισκαφὰς τοῦ Σλείμαν» εἶναι αὐτόχρημα ἀρχαιολογικὸν εὔρημα.» Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου προεπέβησεν ἐπὶ ματαίῳ νὰ πραύνη τὴν ἠθοποιήν, λέγων αὐτῇ ὅτι δὲν εἶχεν ὁ κατηγορούμενος πρόθεσιν νὰ τὴν ἐξυβρίσῃ, καὶ ἀπόδειξις τούτου ἡ μεγάλη ἀξία, ἣν ἀποδίδουσιν οἱ ἀρχαιολόγοι εἰς τὰ εὔρηματα τῶν Μυκηναίων καὶ τῆς Τροίας. «Ναί, ἀπεκρίθη ἐκείνη ὀργιλῆ, ἀλλὰ τὸ κοινὸν δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀρχαιολόγους μόνον, καὶ ἄφ' οὗτου ἔγραψαν αὐτὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα λαμβάνω καθημερινῶς ἀνωνύμους ἐπιστολάς, εἰς τὰς ὁποίας ἐκφράζουσιν οἱ στέλλοντες τὸν θαυμασμὸν τῶν διὰ τὴν καλὴν μου διατήρησιν, ἢ ἐρωτῶσιν ἂν εἶναι χαραγμένη ἐπάνω μου κάμμια λατινικὴ ἐπιγραφή.» Ὁ ἐφημεριδογράφος κατεδικάσθη, ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἐφημερίδι τοῦ ταῦτα: «Ὡς πληροφοροῦμεθα, ἡ ἐπιφανὴς ἠθοποιὸς κυρία Ἄβραμς πρόκειται μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ ἐορτάσῃ τὴν δεκάτην ὀγδόην ἐπέτειον τῆς γεννησέως τῆς. Τὴν ἐορτὴν θὰ συμπανηγυρίσωσιν ἐν φαιδρότητι καὶ τὰ πολυπληθῆ τέκνα καὶ ἑγγόνα αὐτῆς.»

Πρό τινος ὁ ἀναπληρῶν προσωρινῶς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐν Παρίσιος μεγάλου θεάτρου τοῦ Μελοδράματος ἔλαβεν ἐπιστολήν, δι' ἧς ἀνεκοινοῦτο αὐτῷ, ὅτι χηνοδοσκὸς τις ἐν Βουζιδάλ, ἄδουσα καθ' ἑκάστην ἐν ὠρισμένην ὥρᾳ καὶ ἐν θέσει ἀκριβῶς περιγραφομένη, ἔχει φωνὴν εὐμελεστάτην καὶ λιγυρωτάτην. Ὑπὸ περιεργείας κινηθεὶς ὁ διευθυντὴς μετέβη μετὰ τοῦ ἀρχιμουσικοῦ τοῦ θεάτρου εἰς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον, ὅπου πράγματι εἶδον κοράσιον χωρικόν, τὸ ὅποιον οὐδαμῶς προσέχον εἰς αὐτοὺς ἐτερέτιε διάφορα ἄγμματα. Θεληθεὶς ἐκ τῆς λαμπρᾶς φωνῆς τοῦ κορασίου ὁ διευθυντὴς προσῆλθεν πρὸς αὐτὸ καὶ τῷ προέτεινε νὰ τὸ παραλάβῃ ὡς μαθήτριαν τοῦ θεάτρου, μὲ μισθὸν διαχιλίων δραχμῶν κατ' ἔτος καὶ δίδακτρα δωρεάν. Ἡ χηνοδοσκὸς ἐδέχθη προθύμως, τῇ δ' ἐπαύριον κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ὥρᾳ προσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κομψῆ καὶ χαριεστάτη κόρη, ἧτις ἐρυθρίωσα ὠμολόγησεν ὅτι εἶναι θυγάτηρ ὑπαλλήλου τινός, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐζήτει ἐπὶ ματαίῳ νὰ τύχῃ ἀκροάσεως παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, ὅπως γένηται δεκτὴ ὡς μαθήτρια, ἐπενόησε τὴν ἀθῶαν ἐκείνην κωμωδίαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς.